Srijeda, 22.05.2013.g.

Iz knjige dragog fra Zvjezdana Linića DOBRA STRANA ŽIVOTA, dopali

su mi se neki odlomci, članci, koji nam opisuju ono što se i svima nama

događa u svakodnevnom životu.

Jedan od njih je i odlomak pod nazivom ZMIJA ME ZAVELA. Prepisao

sam ga u cijelosti, svatko si u njemu može naći i nešto za sebe, kao što

sam i ja.

"U KNJIZI POSTANKA U BIBLIJI ČISTAMO O GRIJEHU

PRVIH LJUDI.

TO JE SLIKA KOJA ZAPRAVO GOVORI O MISTERIJU ZLA I GRIJEHA U SVIM LJUDSKIM SITUACIJAMA. MOGLI BISMO MNOGO TOGA IZVUĆI IZ TOG RAZMIŠLJANJA. ZADRŽAT ĆU SE NA JEDNOM DETALJU.

RIJEČ JE O TIPIČNOM NEPOSLUHU PRVIH LJUDI KOJI SU PREKRŠILI BOŽJU ZAPOVIJED. JELI SU SA ZABRANJENOG DRVETA SPOZNAJE DOBRA I ZLA. POSEGNULI SU ZA PLODOVIMA TOG DRVETA, A TO IM JE BILO IZRIČITO

ZABRANJENO.

KADA JE BOG PROŠETAO VRTOM, ADAM I EVA SU SE

SAKRILI.

NOSILI SU U SEBI SPOZNAJU DA SU GOLI, NEZAŠTIĆENI,

I DA SE MORAJU SKRIVATI PRED BOGOM. TO KONAČNO I

PRIZNAJU KAD IH JE BOG NAŠAO. BOG JE TADA ZNAO

DA SU IPAK JELI SA ZABRANJENOG DRVETA.

ADAM JE IZNIO SVOJU VERZIJU I REKAO DA MU JE ŽENA

PODVALILA, A EVA JE KRIVNJU SVALILA NA ZMIJU KOJA

JU JE ZAVELA.

I ADAM I EVA ŽELE SE OPRATI KRIVNJOM DRUGOGA.

ZA MUKU KOJU SADA TRPE, ZA SITUACIJU KOJA JE

NEUGODNA, KRIV JE NETKO DRUGI.

SLIČNE SITUACIJE ČESTO SE DOGAĐAJU U LJUDSKOM

ŽIVOTU.

TA ISKONSKA POTREBA OPRAVDANJA I PREBACIVANJA

KRIVNJE NA DRUGOGA PRISUTNA JE U ČOVJEKU OD

TRENUTKA KAD POČINJE KORISTITI RAZUM.

KRIVAC UVIJEK MORA BITI NETKO DRUGI, NIKAKO JA.

ZA PRLJAVU ODJEĆU DJETETA VEĆ U NAJRANIJOJ DOBI,

KRIVO JE DIJETE SUSJEDA,

ZA LOŠU OCJENU U ŠKOLI KRIV JE UČITELJ KOJI JE

NEMOGUĆI I KOJI PRESTROGO ISPITUJE I OCJENJUJE;

ZA DIM PRVE CIGARETE KRIVI SU VRŠNJACI JER SVI

TAKO ČINE,

ZA PRVI "BRODOLOM" U VEZI MLADIĆA I DJEVOJKE

UVIJEK JE KRIV ONAJ DRUGI,

ZA KAZNU ZBOG PREKRŠAJA U VOŽNJI KRIVA JE

POLICIJA KOJA NE VIDI DOBRO,

ZA NARUŠENO ZDRAVLJE,

ZA NEKE NEZGODE U POSLOVIMA, ZA OTKAZ NA RADNOM

MJESTU,

ZA SVAĐE U KUĆI, ZA PRELJUB MUŽA,

ZA TOLIKO TOGA…,

UVIJEK JE KRIV NETKO DRUGI.

U SVIM VREMENIMA, A POSEBNO I U OVO NAŠE VRIJEME,

ČOVJEK SVALJUJE KRIVNJU NA DRUGE NE PRIZNAVAJUĆI

TIME SVOJU OGRANIČENOST I SVOJE GLUPOSTI, SVOJE

SLABOSTI I SVOJU ZLOĆU.

KRIVAC JE NETKO DRUGI, KRIVAC JE ZMIJA KOJA JE

ZAVELA EVU.

U NOVIJE VRIJEME TAKVIM ODGOVORIMA NA OSOBIT

NAČIN POGODUJU BROJNI SAMOZVANI SVEZNADARI KOJI

ASTROLOGIJOM ILI VRAČANJEM LJUDE NAVODE NA KRIVI

TRAG POKUŠAVAJUĆI IH UVJERITI DA IH JE NETKO

UREKAO, DA IM NETKO NEŠTO "MUTI" IZA LEĐA KAO BI

IM NAUDIO.

ONI IMAJU DAJU ALIBI KOJI ĆE IH ODVRATITI OD

TRAŽENJA RJEŠENJA ZA ISPRAVLJANJE VLASTITOG

ŽIVOTA, OD POZIVA ZA OBRAĆENJE, OD NASTOJANJA OKO

ODGOVORNOG PONAŠANJA.

AKO JE DRUGI KRIV, ONDA SAM JA SASVIM ISPRAVAN I

NE MORAM RADITI NA SEBI NITI ŠTO MIJENJATI.

A UPRAVO JE U TOME I ĐAVOLSKA ZAMKA KOJOM SE

ČOVJEK ULJULJAVA U VLASTITU SIGURNOST A SVE OKO

SEBE SUMNJIČI DA NISU KAKO TREBA."

Eto, upravo tako. To me posebno dirnulo iz ovog članka. Često to vidim

oko sebe, ponekad i u sebi.

DA JE NETKO DRUGI KRIV ZA ONO

ŠTO SE DOGAĐA U NAŠEM ŽIVOTU.

I ono što je razlog tome, ŠTO SAM JA PRVO SHVATIO DA MORAM

UČINITI KADA ME GOSPODIN PRIJE ČETIRI GODINE POVEO

PUTEM OBRAĆENJA,

DA SVE POLAZI OD MENE, DA SVE

POLAZI OD NAS.

SVAKO RJEŠAVANJE OSOBNIH

PROBLEMA U ŽIVOTU SVAKOG OD NAS

MORA POČETI U MIJENJANJU NAS

OSOBNO.

A to mijenjanje mora početi još jednom jako, jako važnom odlukom,

KOJU SAM I JA PRVU DONIO U MOJEM OBRAĆENJU.

UPOZNATI I PRIHVATITI SAMOGA SEBE.

POSTAVITI SAMOME SEBE PITANJA I DATI SI ODGOVORE,

ISKRENE I OTVORENE:

U čemu sam dobar, gdje mislim da su moje dobre strane?

U čemu sam loš, koje su moje loše osobine?

Za koje ljude mislim da sam ih povrijedio?

Da li imam hrabrosti zamoliti ih da mi oproste?

Za koje ljude smatram da su mene povrijedili?

Da li imam hrabrosti oprostiti im, iskreno i od srca?

Da li znam iskreno voljeti, od srca, i izraziti tu svoju ljubav riječima i

djelima prema svima oko sebe; supruzi, djeci, roditeljima, braći,

sestrama, susjedima, prijateljima …?

Da li imam neispovjeđenih grijeha u sebi, koje izbjegavam ispovjediti?

Da li smatram da dnevno griješim malo ili puno?

Da li znam što je oholost, licemjerje, taština, lijenost, ogovaranje i sl. i da

li mislim da i ja u tome puno griješim?

Da li lažem, kradem, ogovaram …?

…

A NA POČETKU I NA KRAJU DOLAZI I

NAJVAŽNIJE PITANJE; DA LI I KOLIKO

VJERUJEM U TROJEDINOGA BOGA,

SVECE, ANĐELE, DUŠE U ČISTILIŠTU,

SOTONU,□□ PAKAO□ …?

DA□ LI□ VJERUJEM□ DA□ ME□ GOSPODIN

BOG□ OSMISLIO□ I□ STVORIO□ TAKVOG

KAKAV□ JESAM□ I□ UPRAVLJA□ MOJIM

ŽIVOTOM U SKLADU S MOJIM

PREDANJEM NJEMU?

DA LI VJERUJEM U KRALJEVSTVO

NEBESKO I VJEČNI ŽIVOT IZA

ZAVRŠETKA OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA?

OVA PITANJA I ODGOVORI NA NJIH, I NA OSTALA KOJA IDU

UZ NJIH, PREDSTAVLJAJU ZAPRAVO NAS SAME, TKO SMO I

ŠTO SMO PO NAŠEM MIŠLJENJU.

I AKO ĆEMO SI ISKRENO ODGOVARATI,

TRAŽITI ODGOVORE, BORITI SE PROTIV

ONOGA GDJE ĆEMO ZAKLJUČITI DA

NIJE DOBRO, DA NISMO DOBRI, ČINITI

ISKRENO I OTVORENO ONO ŠTO

MOŽEMO, TAKVI KAKVI JESMO, TADA

NAM NIKAD I NIGDJE NEĆE BITI

NETKO DRUGI KRIV ZA ONO ŠTO SE

DOGAĐA U NAŠIM ŽIVOTIMA.

JER LJUDI, KOJI SU GOSPODINU

PREDALI SVOJE ŽIVOTE NA

UPRAVLJANJE RADI TOGA JER MU

BESKRAJNO VJERUJU, NIKAD NEĆE U

SVEMU TOME ŠTO IM SE DOGAĐA U

ŽIVOTU TRAŽITI TUĐU KRIVICU NEGO

ĆE SVE TO SMATRATI BOŽJOM VOLJOM

ZA NJIH I NJIHOV ŽIVOT.

I SAMO ĆE SE STALNO PITATI:

"O BOŽE, ŠTO JOŠ MOGU DANAS

UČINITI!?"

Tako se ja trudim živjeti.

Tako ja vjerujem.

"Padam" i "dižem se", ali uvijek s mirom i radošću jer osjećam

da živim onaj život kojeg je Gospodin davno osmislio i predvidio

za mene.

PA KAKO DA MI ONDA DRUGI BUDU KRIVI ZA NEŠTO ŠTO MI

SE DOGODILO, ŠTO MI SE DOGAĐA ILI ĆE MI SE DOGODITI!?

TAKO JEDNOSTAVNO, A OPET … ZBOG NAŠIH LJUDSKIH

SLABOSTI, TOLIKO KOMPLICIRANO.

NO, NE TREBA O TOME BAŠ PUNO FILOZOFIRATI. SAMO SE

PITATI U SVAKOM TRENUTKU ŠTO MOGU UČINITI I PO

DONESENOJ ODLUCI POSTUPITI.

AKO JE PO BOŽJEM, OSJETITI ĆEMO MIR U SEBI, ONAJ PRAVI,

PUNI MIR.

AKO NIJE, OSJETIT ĆEMO NEKI NEMIR, NEZADOVOLJSTVO, I

TADA ZNAMO DA NEŠTO JOŠ MORAMO UČINITI ILI

PROMIJENITI ODLUKU.

I TAKO IZ TRENUTKA U TRENUTAK NAŠIH ŽIVOTA.

DO SUSRETA S GOSPODINOM.

BAŠ MU SE VESELIM … MALO ME ZAKOPKALO UNTRA U SRCU

NA OVE MISLI, PROŠLI ME TRNCI …

SUSRET S BOGOM, MOJIM

GOSPODINOM …O BOŽE, KAKO

NESTVARNO!

A IPAK, JEDNOG DANA ĆE SE I TO DOGODITI, VJEROVALI MI

ILI NE …

SVET I PRESVET TROJEDINI BOŽE, BOŽE OČE, BOŽE SINE,

GOSPODINE ISUSE KRISTE, I BOŽE DUŠE SVETI.

NEKA SE PROSLAVLJAJU VAŠA IMENA U

VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.